

ความสามารถในการบริหารจัดการเวลากับประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากร สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ศศิธร นุชิต

สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม 44150

*อีเมลของผู้ประพันธ์บทความ: sasitorn.n@msu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการบริหารจัดการเวลาของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัย และ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบของความสามารถในการบริหารจัดการเวลาของบุคลากรสายสนับสนุนต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณตามแผนการเบิกจ่าย ประชากรที่ศึกษาคือบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 2,237 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ 327 คน ตามตารางของ Krejcie and Morgan และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามชุดสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 105 ชุด (คิดเป็นร้อยละ 32.11 จากกลุ่มตัวอย่าง 327 คน) เครื่องมือวิจัยมีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) อยู่ระหว่าง 0.694 ถึง 0.923 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรสายสนับสนุนมีความสามารถในการบริหารจัดการเวลาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในการตระหนักถึงเป้าหมายของการทำงาน รองลงมาคือการประเมินการใช้เวลา 2) ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาและคุณลักษณะส่วนบุคคลร่วมกันทำนายประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($R^2 = 0.548$, Adjusted $R^2 = 0.510$, $F = 14.547$, $p < 0.05$) โดยด้านการตระหนักถึงเป้าหมายของการทำงาน ($B = 0.523$), การประเมินใช้เวลา ($B = 0.478$), ประสบการณ์การทำงาน ($B = 0.144$) และตำแหน่งงาน ($B = 0.499$) มีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ ($B = -0.441$) และอายุ ($B = -0.254$) มีอิทธิพลเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนการปรับปรุงการใช้เวลาและระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อเสนอแนะประกอบด้วยการพัฒนาทักษะผ่านการฝึกอบรมการกำหนดเป้าหมาย การจัดตั้งระบบพี่เลี้ยง (Mentoring Program) และการส่งเสริมการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อวางแผนและติดตามงาน รวมถึงการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) เพิ่มความยืดหยุ่นในกระบวนการวางแผน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการรู้จำอักขระด้วยแสง (Optical Character Recognition: OCR) เพื่อลดขั้นตอนการตรวจสอบเอกสารและยกระดับประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ความสามารถในการบริหารจัดการเวลา, ประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณ, บุคลากรสายสนับสนุน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

The Influence of Time Management Ability on Budget Disbursement Efficiency Among Supporting Staff at Mahasarakham University, Thailand

Sasithorn Nuchit

*Office of General Education, Mahasarakham University, Kantharawichai,
Maha Sarakham 44150, Thailand*

*Corresponding author's e-mail: sasitorn.n@msu.ac.th

Abstract

This quantitative study utilized a survey research method to: 1) examine time management ability levels among supporting staff at Mahasarakham University, and 2) evaluate the influence of time management ability and personal characteristics on budget disbursement efficiency based on disbursement plans. The study population comprised 2,237 supporting staff members at Mahasarakham University. A sample size of 327 participants was calculated using Krejcie and Morgan's table, and selected via simple random sampling. Data were collected using structured questionnaires, yielding 105 complete responses (32.11% response rate from the 327 sampled staff). The research instrument demonstrated reliability with Cronbach's Alpha coefficients ranging from 0.694 to 0.923. Data were analyzed using descriptive statistics, Pearson's correlation, and multiple regression analysis. The findings revealed that: 1) overall time management ability among supporting staff was at a high level, with the highest mean scores observed in goal awareness, followed by time evaluation; 2) time management abilities and personal characteristics collectively predicted budget disbursement efficiency with statistical significance ($R^2 = 0.548$, Adjusted $R^2 = 0.510$, $F = 14.547$, $p < 0.05$). Specifically, goal awareness ($B = 0.523$), time evaluation ($B = 0.478$), work experience ($B = 0.144$), and job position ($B = 0.499$) exerted statistically significant positive influences. Conversely, implementation of planned tasks ($B = -0.441$) and age ($B = -0.254$) showed statistically significant negative influences. Time adjustment and educational level demonstrated no statistically significant influence. Recommendations include skill development through goal-setting training, establishing a mentoring program, and promoting digital tools for planning and tracking tasks. Additionally, operational manuals should be developed in alignment with the New GFMIS Thai system, operational planning flexibility should be increased, and Optical Character Recognition (OCR) technology should be applied to reduce document verification steps and sustainably enhance budget administration efficiency.

Keywords: Time Management Ability, Budget Disbursement Efficiency, Supporting Staff, Mahasarakham University, Multiple Regression Analysis

บทนำ

ในการจัดทำงบประมาณรายได้ประจำปี หน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยต้องจัดทำประมาณการรายรับและเสนอค่าของงบประมาณรายจ่ายผ่านกระบวนการกลั่นกรองหลายขั้นตอน ก่อนเข้าสู่การอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย และจึงสามารถนำงบประมาณไปใช้จ่ายตามแผนที่กำหนดไว้ได้ อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบบ่อยในการดำเนินงานคือการเบิกจ่ายงบประมาณที่ไม่เป็นไปตามแผน ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยหลายด้าน หนึ่งในปัจจัยสำคัญคือ “ความสามารถในการบริหารจัดการเวลา” ของบุคลากร โดยเฉพาะกลุ่มบุคลากรสายสนับสนุนที่ต้องรับผิดชอบภารกิจหลักควบคู่กับการกิจเสริมหลายด้าน หากไม่สามารถจัดลำดับความสำคัญของงาน และไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน อาจส่งผลให้การดำเนินงานและการเบิกจ่ายงบประมาณขาดประสิทธิภาพ (Mingkhwansakul & Rungsawanpho, 2024; Jantachote & Satthapong, 2025)

การบริหารจัดการเวลา (Time Management) หมายถึง กระบวนการวางแผนและควบคุมเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายภายในเวลาที่กำหนด (Claessens et al., 2007) โดยผู้ที่มีความสามารถในการบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพมักแสดงออกด้วยพฤติกรรม เช่น การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน การจัดลำดับความสำคัญของงาน การติดตามผล และการปรับแผนเมื่อเผชิญอุปสรรค ซึ่งทักษะเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับประสิทธิภาพในการทำงาน (Aeon & Aguinis, 2017) ประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณ หมายถึง ความสามารถในการใช้จ่ายงบประมาณได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด และสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร ซึ่งองค์ประกอบของประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายนั้นประกอบด้วย ความทันเวลา ความถูกต้อง ความครบถ้วน และความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Phioon & Rojanabenjakun, 2019; Tsyhaniuk & Akenten, 2021)

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า ความสามารถในการบริหารจัดการเวลา มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณ ของบุคลากรสายสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัยมหาสารคามหรือไม่ โดยมีเป้าหมายเพื่อค้นหาปัจจัยเชิงพฤติกรรมที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และยกระดับระบบการบริหารจัดการงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Obiakor et al., 2025)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการบริหารจัดการเวลาของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของความสามารถในการบริหารจัดการเวลาของบุคลากรสายสนับสนุนต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณตามแผนการเบิกจ่าย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่มุ่งศึกษาความสามารถในการบริหารจัดการเวลาต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคามเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณและเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนางานประจำฐานวิจัย มีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 2,237 คน (ข้อมูลจากกองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2567) กลุ่มตัวอย่างถูกกำหนดโดยใช้ตาราง (Krejcie & Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน โดยใช้วิธี

สุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อบุคลากรทั้งหมด และแจกแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์รวม 327 ชุด ได้รับกลับคืน 105 ชุด (ตอบกลับ 32.11%) อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงจากความลำเอียงจากการไม่ตอบ (Non-response Bias) อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบคุณลักษณะเบื้องต้นพบว่า ข้อมูลชุดดังกล่าวมีความสมบูรณ์เพียงพอ และมีจำนวนสอดคล้องตามหลักสถิติสำหรับการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามโดยอ้างอิงแนวคิดของ Macan (1994) เกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารจัดการเวลา และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เครื่องมือวิจัยหลักคือแบบสอบถามที่พัฒนาจากกรอบทฤษฎีวรรณกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารเวลาและการบริหารงบประมาณในองค์กรภาครัฐ โดยแบ่งออกเป็น

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย 2 กลุ่มหลัก ได้แก่

1.1 คุณลักษณะส่วนบุคคลและบุคลิกภาพพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน

1.2 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลา (Time Management Ability) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ การตระหนักถึงเป้าหมาย การดำเนินงานตามแผน การประเมินการใช้เวลา และการปรับปรุงการใช้เวลา มี 20 ข้อคำถามในมาตราส่วนลิกเคอร์ต 5 ระดับ

2. ตัวแปรตาม ประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณ (Budget Execution Efficiency) ครอบคลุมความรวดเร็ว ความถูกต้อง การดำเนินงานตามระเบียบ และการใช้ระบบ MIS มี 10 ข้อคำถามในมาตราส่วนลิกเคอร์ต 5 ระดับ

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวัดด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เพื่อวัดความสอดคล้องภายในของแบบสอบถาม พบว่าค่าอยู่ในช่วง 0.694 ถึง 0.923 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดีถึงดีมากตามเกณฑ์ของ Field (2000) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 327 คน โดยสุ่มเลือกแบบง่ายจากประชากรทั้งหมด 2,237 คน และแจกแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 105 ชุด (ร้อยละ 32.11) ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐาน เนื่องจากภาระงาน ความยาวแบบสอบถาม และช่วงเวลาเก็บข้อมูลไม่เหมาะสม อาจเกิด Non-response Bias ทำให้กลุ่มตัวอย่าง 105 ชุดจาก 327 คน ไม่สะท้อนภาพรวม ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผลลัพธ์ เช่น ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยอาจคลาดเคลื่อน ข้อมูล 105 ชุดสมบูรณ์และเชื่อถือได้สำหรับวิเคราะห์ถดถอย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมข้อมูลเพื่อการวิจัยไปยังบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 327 คน ทั้งนี้ เพื่อให้การเก็บข้อมูลเป็นไปอย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ จึงขอความร่วมมือจากบุคลากรดังกล่าวตอบแบบสอบถามตามที่แนบมาอย่างครบถ้วนและตรงตามความเป็นจริง โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลด้วยความเป็นส่วนตัวและจะใช้ข้อมูลเพื่อการวิจัยเท่านั้น และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ เพื่อทำรายงานผลการวิจัยต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สมมติฐานหลัก ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากรสายสนับสนุน

การตั้งสมการ

$$Y = \alpha + \beta X + \epsilon$$

โดยที่ Y คือ ประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณ

X คือ ความสามารถในการบริหารจัดการเวลา

α คือ ค่าคงที่ (Constant)

β คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ซึ่งบ่งบอกขนาดของผลกระทบ

ϵ คือ ค่าความคลาดเคลื่อน (Error Term)

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เลขที่ 075-049/2568

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาพบว่า บุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีความสามารถในการบริหารจัดการเวลาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, $SD = 0.54$) โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการตระหนักถึงเป้าหมายของงาน ($\bar{x} = 4.05$, $SD = 0.51$) ด้านการประเมินการใช้เวลา ($\bar{x} = 3.88$, $SD = 0.58$) ด้านการปรับปรุงการใช้เวลา ($\bar{x} = 3.71$, $SD = 0.62$) และด้านการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ ($\bar{x} = 3.64$, $SD = 0.60$) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความสามารถในการบริหารจัดการเวลาต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากรสายสนับสนุน

	GLA	PLA	TEA	TIMA	PEA	Age	Exp	Edu	Pos
GLA	1	0.663*	0.514*	0.579*	0.508*	0.256	0.125	0.395*	0.239
PLA		1	0.798*	0.806*	0.506*	0.252	0.080	0.136	0.291
TEA			1	0.768*	0.614*	0.374*	0.049	0.075	0.269
TIMA				1	0.531*	0.441*	0.173	0.049	0.317
PEA					1	0.371*	0.300	0.049	0.422*
Age						1	0.553*	0.268	0.670*
Exp							1	0.184	0.675*
Edu								1	0.319
Pos									1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

GLA (Goal Awareness) การตระหนักถึงเป้าหมายของการทำงาน
 PLA (Implementation of Planned Tasks) การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้
 TEA (Time Evaluation) การประเมินการใช้เวลา
 TIMA (Time Adjustment) การปรับปรุงการใช้เวลา
 PEA (Budget Disbursement Efficiency) ประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณ (ตัวแปรตาม)
 Age อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม
 Exp (Work Experience) ประสบการณ์การทำงาน
 Edu (Educational Level) ระดับการศึกษา
 Pos (Job Position) ตำแหน่งงาน

จากตารางที่ 1 พบว่าตัวแปรทุกด้านของความสามารถในการบริหารจัดการเวลา ได้แก่ การตระหนักถึงเป้าหมายของการทำงาน การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ การประเมินการใช้เวลา และการปรับปรุงการใช้เวลา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะตัวแปรการประเมินการใช้เวลา ($r = 0.614^*$) และการปรับปรุงการใช้เวลา ($r = 0.531^*$) แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีพฤติกรรมวิเคราะห์และปรับปรุงวิธีการจัดการเวลาของตนอย่างต่อเนื่องมีแนวโน้มที่จะดำเนินการด้านงบประมาณได้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ตัวแปรด้านลักษณะประชากร เช่น อายุ และตำแหน่งงาน ก็มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน ($r = 0.371^*$ และ $r = 0.422^*$ ตามลำดับ) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยด้านประสบการณ์และสถานะในองค์กรที่อาจมีผลต่อการดำเนินงานอย่างมีระบบและรอบคอบมากขึ้น

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณโดยใช้ตัวแปรตามประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณ				
ความสามารถในการบริหารเวลา	B	Std. Error	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	0.978	0.624	1.568	0.120
การตระหนักถึงเป้าหมายของงาน (GLA)	0.523	0.161	3.242	0.002*
การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ (PLA)	-0.441	0.141	-3.115	0.002*
การประเมินการใช้เวลา (TEA)	0.478	0.111	4.318	0.000*
การปรับปรุงการใช้เวลา (TIMA)	0.189	0.118	1.600	0.113
อายุ (Age)	-0.254	0.079	-3.209	0.002*
ประสบการณ์การทำงาน (Exp)	0.144	0.062	2.316	0.023*
ระดับการศึกษา (Edu)	-0.083	0.08	-1.036	0.303
ตำแหน่งงาน (Pos)	0.499	0.144	3.474	0.001*

F-test = 14.547, R-squared = 0.548, Adjusted R-squared = 0.510, n = 105

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาใน 4 ด้าน และตัวแปรด้านบุคลิกภาพพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ประสบการณ์

การทำงาน ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน กับตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลการวิเคราะห์พบว่า โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณได้ร้อยละ 54.8 ($R\text{-squared} = 0.548$) และเมื่อปรับค่าตามจำนวนตัวแปรแล้ว โมเดลยังคงสามารถอธิบายได้ร้อยละ 51.0 ($\text{Adjusted } R\text{-squared} = 0.510$) ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ และมีค่าทดสอบความเหมาะสมของโมเดลโดยรวม ($F\text{-test}$) เท่ากับ 14.547 แสดงว่าความสัมพันธ์รวมของตัวแปรทั้งหมดมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างชัดเจนที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่

1) การตระหนักถึงเป้าหมายของการทำงาน ($B = 0.523$, $\text{Sig.} = 0.002$) มีผลทางบวก หมายความว่าผู้ที่มีเป้าหมายชัดเจนในการทำงาน มองเห็นความสำเร็จเป็นเรื่องสำคัญ และมีการวางแผนก่อนลงมือ จะสามารถจัดการงานงบประมาณได้ดีขึ้น

2) การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ ($B = -0.441$, $\text{Sig.} = 0.002$) แม้จะมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีทิศทางทางลบ ซึ่งอาจสะท้อนถึงลักษณะของแผนที่เข้มงวดเกินไปหรือการยึดติดกับแผนจนขาดความยืดหยุ่น ส่งผลลบต่อความคล่องตัวในการเบิกจ่าย

3) การประเมินการใช้เวลา ($B = 0.478$, $\text{Sig.} = 0.000$) เป็นตัวแปรที่ส่งผลในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุดในกลุ่มของตัวแปรด้านเวลา สะท้อนว่าการประเมินผลการดำเนินงานตนเองอยู่เสมอ ช่วยลดความล่าช้าและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

4) อายุ ($B = -0.254$, $\text{Sig.} = 0.002$) มีผลทางลบต่อประสิทธิภาพ ซึ่งอาจชี้ให้เห็นว่าเมื่ออายุเพิ่มขึ้นความสามารถในการปรับตัวหรือรับมือกับระบบการจัดการงบประมาณอิเล็กทรอนิกส์อาจลดลง

5) ประสบการณ์การทำงาน ($B = 0.144$, $\text{Sig.} = 0.023$) มีผลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าจะเข้าใจขั้นตอนและสามารถจัดการงานด้านงบประมาณได้ดี

6) ตำแหน่งงาน ($B = 0.499$, $\text{Sig.} = 0.001$) มีผลทางบวกอย่างชัดเจน หมายความว่าบุคลากรที่อยู่ในตำแหน่งสูงขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น มักมีความเข้าใจและทักษะในการบริหารจัดการงบประมาณได้ดีกว่า

ในขณะที่ ตัวแปรด้านการปรับปรุงการใช้เวลา ($B = 0.189$, $\text{Sig.} = 0.113$) และระดับการศึกษา ($B = -0.083$, $\text{Sig.} = 0.303$) ไม่แสดงนัยสำคัญทางสถิติในโมเดล ซึ่งอาจชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาวิธีการทำงานหรือวุฒิการศึกษาอย่างเดียวไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ด้านงบประมาณ หากไม่ได้ถูกนำมาใช้ร่วมกับทักษะอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยสรุป โมเดลนี้แสดงให้เห็นว่าทักษะการวางแผนเป้าหมาย การประเมินเวลา และคุณลักษณะเฉพาะตัวของบุคลากร เช่น ประสบการณ์และตำแหน่งงาน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณในบริบทของสถาบันอุดมศึกษา และควรให้ความสำคัญในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการบริหารจัดการเวลาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยมีวัตถุประสงค์ย่อย 2 ข้อ ซึ่งการอภิปรายผลในส่วนนี้จะนำเสนอเป็นรายข้อเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและแสดงความเชื่อมโยงกับกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ซึ่งศึกษาความสามารถในการบริหารจัดการเวลาของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า บุคลากรโดยส่วนใหญ่มีความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการตระหนักถึงเป้าหมายของงานและการประเมินการใช้เวลา ซึ่งแสดงถึงพฤติกรรมการทำงาน

อย่างมีระบบ มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและมีการสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศิริสุตา แก้วมณีชัย, 2563) ศึกษาปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ส่งผลต่อการบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยสำคัญประกอบด้วย การวางแผนการใช้เวลา การใช้เครื่องมือช่วยบริหารเวลา การจัดตัวการที่ทำให้เสียเวลา และเทคนิคการบริหารเวลา ซึ่งมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถในการบริหารเวลา

2. ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ซึ่งศึกษาว่าความสามารถในการบริหารจัดการเวลามีผลต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากรสายสนับสนุน พบว่า ความสามารถด้านการตระหนักถึงเป้าหมายของงานและการประเมินการใช้เวลา มีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณ สะท้อนว่าผู้ที่มีทักษะในการวางแผนงานที่ชัดเจนและสามารถประเมินการใช้เวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพย่อมสามารถดำเนินงานงบประมาณได้อย่างครบถ้วนและตรงตามระยะเวลาที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Bozbayindir, 2019) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารเวลากับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้บริหารโรงเรียนในประเทศตุรกี พบว่า ผู้ที่มีทักษะด้านการจัดสรรเวลา มีแนวโน้มใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพ และหลีกเลี่ยงการตกหลุมพรางของการใช้เวลาอย่างไร้จุดหมาย ในด้านการเบิกจ่ายงบประมาณ และสอดคล้องกับ (วัลลภ ประเสริฐ และคณะ (2561) ศึกษาการพัฒนาระบบและกลไกการเบิกจ่ายงบประมาณของคณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พบว่า หน่วยงานยังขาดระเบียบแนวทางที่ชัดเจน จึงเสนอให้มีคู่มือหรือแนวปฏิบัติในการเบิกจ่ายที่ชัดเจน เพื่อให้ทุกหน่วยงานดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับ (ภควัฒน์ กลั่นปรีชา 2562) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พบว่า หน่วยงานและช่วงเวลาการเบิกจ่าย (รายไตรมาส) มีผลต่อประสิทธิภาพอย่างมีนัยสำคัญ และเสนอให้มีมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายในช่วงเวลาที่ล่าช้า และสอดคล้องกับ กรรวิ ประสพเหมาะ (2560) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการตรวจสอบเอกสารเบิกจ่ายด้วยเทคโนโลยีการแปลงภาพข้อความให้เป็นตัวอักษร (Optical Character Recognition: OCR) และระบบการจัดโครงสร้างความรู้ (Ontology) พบว่าสามารถลดระยะเวลาในการดำเนินการเบิกจ่ายลงได้มากกว่า ร้อยละ 50 พบว่าสามารถลดระยะเวลาในการดำเนินการเบิกจ่ายลงได้มากกว่าร้อยละ 50 แสดงให้เห็นว่าการจัดการที่มีประสิทธิภาพส่งผลต่อการลดขั้นตอนและเพิ่มความแม่นยำในการใช้จ่ายงบประมาณ

อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในหลายด้าน ได้แก่ การตระหนักถึงเป้าหมายของงาน และการประเมินการใช้เวลา มีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากรสายสนับสนุน ในขณะที่การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้นั้น แม้จะแสดงความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญ แต่กลับมีผลในทางลบ ซึ่งอาจสะท้อนถึงความเข้มงวดหรือการขาดความยืดหยุ่นของแผนงานที่ส่งผลกระทบต่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

นอกจากนี้ ตัวแปรลักษณะประชากร ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งงาน มีผลต่อประสิทธิภาพดังกล่าว พบว่า อายุมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับประสิทธิภาพ ขณะที่ประสบการณ์และตำแหน่งงานมีผลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรการปรับปรุงการใช้เวลา และระดับการศึกษา ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณ ($p > 0.05$) แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาวิธีการจัดการเวลาและวุฒิการศึกษาอาจไม่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในบริบทนี้ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยอื่น เช่น การตระหนักถึงเป้าหมายของงานและการประเมินการใช้เวลา ยังคงเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญและส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณ

โดยสรุป ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการเวลาที่มุ่งเน้นการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปัจจัยบุคลากร เช่น ประสบการณ์และตำแหน่งงาน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อ

ประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากรสายสนับสนุน ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะเหล่านี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการบริหารจัดการเวลาต่อประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์ใน 4 องค์ประกอบหลักของความสามารถในการบริหารเวลา ได้แก่ การตระหนักถึงเป้าหมายของการทำงาน การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ การประเมินการใช้เวลา และการปรับปรุงการใช้เวลา รวมทั้งพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน เพื่อวิเคราะห์ว่าองค์ประกอบใดส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 327 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 105 ชุด จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามผลดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยมหาสารคามมีความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในระดับที่ดี โดยองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การตระหนักถึงเป้าหมายของการทำงาน การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ การประเมินการใช้เวลา และการปรับปรุงการใช้เวลา อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้มีผลในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจสะท้อนถึงความตึงตัวหรือความยืดหยุ่นของแผนที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์จริง

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการบริหารจัดการเวลากับประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณชี้ให้เห็นว่า ความสามารถในการบริหารจัดการเวลามีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติกับประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณ โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านการตระหนักถึงเป้าหมายของงานและการประเมินการใช้เวลา นอกจากนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลอย่างประสบการณ์การทำงานและตำแหน่งงาน มีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพดังกล่าว ขณะที่อายุมีผลในเชิงลบ ส่วนระดับการศึกษาไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญ โมเดลการถดถอยพหุคูณสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณได้ถึง 54.8% ($R^2 = 0.548$) ซึ่งแสดงถึงความเหมาะสมของแบบจำลองและความสำคัญของตัวแปรที่ศึกษา

โดยสรุป ผลการวิจัยสะท้อนถึงความสำคัญของทักษะการบริหารจัดการเวลาในบริบทของบุคลากรสายสนับสนุน ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านงบประมาณอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นการพัฒนาทักษะดังกล่าวควรได้รับการส่งเสริมควบคู่กับการปรับปรุงโครงสร้างและระบบงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโดยรวมขององค์กร

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยควรพัฒนาทักษะการบริหารเวลาอย่างเป็นระบบผ่านการอบรมหรือกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพให้เหมาะสมกับภารกิจของหน่วยงาน

2. ควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการหรือระบบพี่เลี้ยงระหว่างบุคลากรต่างรุ่น เพื่อถ่ายทอดแนวทางการทำงานและการใช้ระบบ MIS อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมส่งเสริมให้ผู้บริหารพัฒนาทักษะทางอารมณ์และสังคม (Soft Skills) ด้านการบริหารเวลาแก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยประเมินผลรายบุคคลให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร

3. ควรกำหนดนโยบายหรือคู่มือแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับขั้นตอนการเบิกจ่ายงบประมาณ เพื่อให้บุคลากรทุกระดับปฏิบัติได้อย่างเป็นมาตรฐานเดียวกัน และลดความผิดพลาดจากความไม่เข้าใจขั้นตอน

4. ควรพัฒนาระบบสารสนเทศให้มีฟังก์ชันติดตามสถานการณ์เบิกจ่ายแบบเวลาจริง (Real time) เพื่อช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถวางแผนและจัดลำดับความสำคัญของงานได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน โดยเพิ่มการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ปฏิบัติงานหรือหัวหน้างาน เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมและอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2. การวิจัยในอนาคตควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างและใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเข้มงวด เพื่อให้ผลสะท้อนสภาพจริงขององค์กรได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาตัวแปรแทรกซ้อนเพิ่มเติม เช่น แรงจูงใจ ภาระงาน ระบบเทคโนโลยี การสนับสนุนจากผู้บริหาร และนโยบายของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้ง ควรเก็บข้อมูลแบบอนุกรมเวลา (Time Series) เพื่อติดตามแนวโน้มและวิเคราะห์ผลกระทบระยะยาว

หมายเลขจริยธรรมการวิจัย (IRB)

การวิจัยนี้ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เลขที่ 075-049/2568

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม” ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์และการสนับสนุนจากหลายภาคส่วน ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่เอื้อเฟื้อเวลา ความรู้ และทรัพยากรตลอดกระบวนการวิจัย

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ สำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นอย่างสูง ที่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณการวิจัยและการอำนวยความสะดวกในทุกขั้นตอน ตลอดจนขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูล และตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วน ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอกราบแสดงความขอบคุณอย่างลึกซึ้งต่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถพล หนูมี ผู้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการในการวิจัยครั้งนี้ ที่ได้ให้คำชี้แนะ ตรวจสอบความถูกต้อง และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงงานวิจัยอย่างรอบด้าน ด้วยความเมตตาและปรารถนาดี ส่งผลให้ข้าพเจ้าสามารถดำเนินงานวิจัยได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และมีคุณภาพตามหลักวิชาการ

ท้ายที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ครอบครัวและผู้มีอุปการคุณทุกท่าน ที่เป็นพลังสำคัญในการสนับสนุน ส่งเสริม และให้กำลังใจอย่างไม่สิ้นสุดในระหว่างกระบวนการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ หากในงานวิจัยฉบับนี้มีข้อผิดพลาดหรือความบกพร่องประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับไว้ด้วยความเคารพ และจะน้อมนำข้อคิดเห็นไปปรับปรุงเพื่อยกระดับคุณภาพของการวิจัยในโอกาสต่อไป

คำชี้แจงบทบาทผู้นิพนธ์ (CRediT author statement)

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Generative AI) ในต้นฉบับบทความผู้เขียนใช้เครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ Gemini เพื่อช่วยตรวจแก้ไขไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในส่วนบทคัดย่อ (Abstract) และแปลบทคัดย่อจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้เขียนได้ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วน ความเหมาะสมของเนื้อหาด้วยตนเอง และเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดต่อเนื้อหาทั้งหมดของบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ รวมถึงความถูกต้องของรายการอ้างอิงที่ปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

คำชี้แจงบทบาทผู้นิพนธ์ (CRediT author statement)

ศศิธร นุชิต: การคิดค้นแนวคิด; การออกแบบระเบียบวิธี; การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ; การดำเนินการวิจัย; การจัดหาทรัพยากรวิจัย; การจัดการข้อมูล; การเขียนต้นฉบับบทความ; การทบทวนต้นฉบับบทความ; การสร้างภาพประกอบ; การประสานงานโครงการ

เอกสารอ้างอิง

- กรรวิ ประสพเหมาะ. (2560). *การพัฒนาระบบการตรวจสอบเอกสารเบิกจ่ายด้วยเทคโนโลยี OCR และ Ontology* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2567). *สถิติจำนวนบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. <https://pd.msu.ac.th/pd7>
- ภควัฒน์ กลั่นปรีชา. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วัลลภ ประเสริฐ, ไกรสร พันพงศ์แข็ง, เอื้องแก้ว คำถาวร และ ขนิษฐาน คำน้อย. (2561). การพัฒนาระบบและกลไกการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของคณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 12(3), 16-26.
- ศิริสุตา แก้วมณีชัย. (2563). *ปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ส่งผลต่อการบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Aeon, B., & Aguinis, H. (2017). It's about time: New perspectives and insights on time management. *Perspectives on Psychological Science*, 12(3), 312-333.
- Bozbayindir, F. (2019). The relationship between time management skills and internet usage behavior of school administrators. *Asian Journal of Education and Training*, 5(1), 181-188.
- Claessens, B. J. C., Eerde, V. W., Rutte, C. G., & Roe, R. A. (2007). A review of the time management literature. *Personnel Review*, 36(2), 255-276.
- Field, A. (2000). *Discovering statistics using SPSS for Windows: Advanced techniques for the beginner*. California: Sage Publications.
- Gachithi, E. W. (2010). *The challenges of budget implementation in public institutions: A case study of University of Nairobi* (Master thesis). Kenya: University of Nairobi.
- Ilaina, R. (2025). Analysis of the influence of planning management, human resources competency and budget disbursement administration on IAIN Kediri's budget absorption. *Al-Muraqabah: Journal of Management and Sharia Business*, 5(1), 1-20.

- Jantachote, P., & Satthapong, T. (2025). *Development process project of disbursement in the College of Politics and Government, Suan Sunandha Rajabhat University*.
<http://journalgrad.ssru.ac.th/index.php/8thconference/article/view/5083>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Macan, T. H. (1994). Time management: Test of a process model. *Journal of Applied Psychology*, 79(3), 381-391.
- Mensah, Y. M., & Werner, R. (2003). Cost efficiency and financial flexibility in institutions of higher education. *Research in Accounting Regulation*, 16, 149-169.
- Mingkhwansakul, C., & Rungsawanpho, D. (2024). Factors affecting the disbursement efficiency of graduate schools Suan Sunandha Rajabhat University. *The International Conference on Technology, Education, Management, and Sustainability*, 1(1), 106-110.
- Obiakor, M. I., Okorji, P., & Odoh, J. N. (2025). The role of bursary departments in Enugu State in facilitating the allocation and disbursement of funds for infrastructure. *Nexus Journal of Educational Policy and Practice*, 1(1), 1-12.
- Phioon, K., & Rojanabenjakun, P. (2019). *Factors affecting the effectiveness of budget management of higher educational institution* (pp. 18-22). In Proceedings of the ICBTS & ICTBH 2019 Conference in London. London: ICBTS Copyright.
- Tsyhaniuk, D. L., & Akenten, W. N. (2021). Examining budgeting and fund allocation in higher education. *Financial Markets, Institutions and Risks*, 5(4), 128-138.